

RIIGI TEATAJA

Nr. 41.

21. mail 1937.

Nr. 41.

- Art. 365. Tollipõhitariifide seaduse muutmise ja täiendamise seadus.
366. Riigiteenijate, -töölise ja õppejõudude haiguskindlustuse seadus.
367. Otsus Tapa Linna Keskkooli õppemaksu kohta.
368. Piiripunktide asukohtade määruse täiendamise määrus.
369. Perekonnanimede ja nimede korraldamise määruse muutmise määrus.
370. Otsus Eesti Evangeeliumi Kristlaste Vabausühingute Liidu põhikirja kinnitamise kohta. — Eesti Evangeeliumi Kristlaste Vabausühingute Liidu põhikiri.
371. Sundmäärus trahteriärde, võorastemajade ja möbleeritud tubade kohta Haapsalus.
372. Sundmääruse lihakaupluste, lihamüügi ja -veo kohta § 4 muutmise määrus.
373. Sundmääruse täiendamise määrus Rakvere linna turul kauplemise kohta.
374. Sundmäärus kauplemise aja kohta Võõpsu alevis.

365. Tollipõhitariifide seaduse muutmise ja täiendamise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 12. mail 1937.

Tollipõhitariifide seaduse (RT 22 — 1932 art. 173 ja 177 ja RT 4 — 1935 art. 18) sisseveotariifi § 77 p. 6 ja § 186 p. 1 ja väljaveotariifi § 6 muudetakse, täiendatakse ja pannakse kehtima järgmiselt:

I. Sisseveotariif.

Tariifi		Kaupade nimetus	Tolli- määrade alus	Tollimäärad kroonides	
§§	Punktid			Üld- tariif	Minimaal- tariif
77	6	A. Sisseveoks lubatud kaubad.	1 kg bruto	0,40	0,20
		Klaasikaup: klaasvatt, klaasipuru, -kangad, -kiud ja tooted nendest; jõu- lupuu ilustised			

Tariifi		Kaupade nimetus	Tollimäärade alus	Tollimäärad kroonides	
§§	Punktid			Üld-tariif	Minimaal-tariif
186	1	Vill, soetud, villane lõng ja niit:			
	1-a	soetud vill:			
	1-b	värvimata	1 kg neto	0,24	0,12
		värvitud	„	0,40	0,20

II. Väljaveotariif.

A. Väljaveoks lubatud kaubad.

Tariifi		Kaupade nimetus	Tollimäärade alus	Tollimäärad kroonides
§§	Punktid			
6		Tööstuse toorained.		
		Metallid:		
	1	raua-, terase- ja malmilaastud; vana raud ja teras; raud- ja terastraadi-jäänused; pleki-jäänused ja -lõiked, peale valge pleki	1 kg neto	0,001
	2	vana malm	„	0,04
	3	valge pleki (tinutatud) jäänused — vanad toosid, karbid jne. ning nende osad	„	tollita
	4	vana punane vask tükkides . .	„	0,50
	5	vana valge vask tükkides . . .	„	0,15
	6	vana pronks	„	0,15
	7	igasugused vaselaastud ja -puru, kus pole vasetükke üle 5% kogu kaalust arvates	„	0,05
	8	punane ja valge vask ning pronks valatud plokkidena, kangidena ja säärastena	„	0,50
Märkus:		Käesolevas paragrahvis loetletud kaupade väljavedu on lubatud ainult Majandusministeeriumi igakordsel loal.		

Käesolev seadus hakkab kehtima avaldamisega.

Tallinnas, 12. mail 1937.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.
K. Selter
Majandusminister.

366. Riigiteenijate, -töölise ja õppejõudude haiguskindlustuse seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 12. mail 1937.

I.**1. peatükk.****Üldeskirjad.****§ 1. Käesoleva seaduse alla kuuluvad:**

1. Vabariigi Valitsuse liikmed;
2. Riigikontrolör;
3. riigiteenijad ja -töölised ning teised riigiasutiste ja -ettevõtete teenistuses olevad isikud;
4. Kaitseliidu koosseisus teenivad riigiteenijad;
5. avalikkude õppeasutiste ja avalikkude õppeasutiste õigustega erakoolide õppejõud, kui nende poolt antav tundide koguarv on vähemalt 50% normaaltundide arvust;
6. eriseaduste, -määruste või -põhikirjade alusel tegutsevate riiklikkude asutiste ja ettevõtete teenijad ja töölised;
7. eelmistes punktides loendatud isikute perekonnaliikmed.

Käesoleva seaduse mõttes nimetatakse eelmise lõike p. 1—6 loendatud isikuid kindlustatuiks, asutist või ettevõtet, kus nad teenivad või töötavad — kindlustuskandjaks.

§ 2. Esimeses (1.) paragrahvis loendatud isikud kuuluvad käesoleva seaduse alla seitsmenda päevast alates, arvates kindlustatu kindlustuskandja teenistusse või tööle astumise päevast.

Teenistuskohuste täitmisest tingitud või selle tagajärjel saadud haavade ja vigastuste, samuti nakkushaiguste vastu võitlemisest tingitud või selle tagajärjel saadud haiguste puhul kuuluvad esimeses (1.) paragrahvis p. 1—6 loendatud isikud käesoleva seaduse alla esimesest tööpäevast alates.

§ 3. Käesoleva seaduse alla ei kuulu:

1. tegelikus sõjaväeteenistuses olevad sõjaväelased ning muud Sõjaministeeriumis ja sõjaväeüksustes, -asutistes ja -ettevõtetes teenivad mittesõjaväelased, kes kuuluvad Sõjaväe haiguskindlustuse seaduse alla;
2. isikud, kelle teenistus asutistes või ettevõtetes on kõrvaltööks, kusjuures teenistus- või töökohad, mida loetakse kõrvaltööks, määrab kindlaks Vabariigi Valitsus Sotsiaalministri ettepanekul;
3. isikud, kes töötavad eriseaduste, -määruste või -põhikirjade alusel tegutsevates riiklikkudes asutistes või ettevõtetes ja kuuluvad nende seaduste, määruste või põhikirjade põhjal haiguskindlustuse alla erateenijate ja -töölisega ühtlastel alustel;
4. hädaabitööde töölised (§ 44).

Punktis 2 nimetatud isikud kuuluvad käesoleva seaduse alla ainult eelmise (2.) paragrahvi teises lõikes näidatud juhtudel.

§ 4. Perekonnaliikmeks (§ 1 p. 7) käesoleva seaduse järgi loetakse:

1. kindlustatu naine, samuti ka mees, kui viimane on töövõimetu, elab naise ülalpidamisel ega oma muud ülalpidamisallikat;
2. kindlustatu seaduslikud, adopteeritud, legitimeeritud, abikaasa eelmistest abieludest sündinud lapsed ja naiskindlustatu vallaslapsed:
 - a. kuni kaheksateistkümnne aasta vanuseks saamiseni,
 - b. vanusele vaatamata, kui nad on töövõimetud ja kui töövõimetus jätkub pidevalt lit. a nimetatud vanuseks saamisel.

Töövõimetust tõendatakse arstlike kude komisjonide kaudu (§ 8). Töövõimetuks loetakse isik, kes on kaotanud vähemalt kuuskümmend protsenti töövõimest.

Adopteeritud lastel on haiguskindlustusõigus vaid siis, kui nad elavad kindlustatu ülalpidamisel.

Lastel on haiguskindlustusõigus käesoleva seaduse alusel ka siis, kui lastega perekonnas on selle seaduse mõttes kindlustatu ainult naine. Kui vanemad on mõlemad esimeses (1.) paragrahvis loendatud teenistuses või üks neist on omaavalitsuse teenistuses, kus haiguskindlustus on korraldatud, või on niisuguses teenistuses, kus on kehtiv Sõjaväe haiguskindlustuse seadus, loetakse laps haiguskindlustusõiguslikuks isa järgi. Ühe vanema era-teenistuses olemine ei takista § 1 p. 1—6 loendatud isikute lastel haiguskindlustuse saamist.

Kui lapse vanemad on lahutatud või elavad lahus, on lapsel haiguskindlustusõigus selle vanema järgi, kes on kindlustatud. Kui on kindlustatud mõlemad vanemad, siis on lapsel haiguskindlustusõigus selle vanema järgi, kelle juures ta elab. Viimast asjaolu tõendatakse kohtu otsusega või selle puudumisel muu vastava tõendiga.

§ 5. Haiguskindlustusena võimaldatakse ravi, sünnitusabi, haigusraha, ühekordset toetusraha, palga edasimaksmist naiskindlustatule enne ja pärast sünnitamist ja kindlustatu surma korral palgamaksmist tema perekonnaliikmetele.

Ravi ja sünnitusabi võimaldatakse ainult kodumaal, välja arvatud § 43 ettenähtud juhud.

§ 6. Haiguskindlustuse andmine toimub käesolevas seaduses ja sellel põhjal antavates määrustes ettenähtud alustel ja korras täieliselt või osaliselt kindlustuskandja kulul, kuivõrd nende kulude kandmine ei ole eriseaduste alusel pandud mõnele teisele asutisele.

§ 7. Kui kindlustatu teenib ühel ja samal ajal mitmel teenistus- või töökohal, siis on tal haiguskindlustusõigus käesoleva seaduse alusel ainult ühe koha järgi tema enda valikul. Asutise või ettevõtte teenistusse astumisel on isik kohustatud teatama asutise või ettevõtte juhatajale, mis-uguse koha järgi ta soovib saada haiguskindlustust.

Mitmes õppeasutises teeniva õppejõu haiguskindlustuse kulud kannavad õppeasutised proportsionaalselt neis antavate tundide arvule, kui see vastavates seadustes ei ole määratud teisiti.

Kui isik asub katkestamatult ühelt teenistus- või töökohalt teisele, siis lõpeb haiguskindlustusõigus eelmise koha järgi ja algab uue koha järgi sellele kohale astumise päevast arvates.

Haiguskindlustusõigus lõpeb käesoleva seaduse järgi juhul, kui isik pärast esimeses (1.) paragrahvis näidatud teenistusest vabastamist astub säärasesse teenistusse, kus ta omab haiguskindlustusõigust muude haiguskindlustusseaduste järgi.

§ 8. Käesolevas seaduses ettenähtud arstlike komisjonide ülesandeid täidavad Pensioni seaduses ettenähtud pensionikomisjonid, kusjuures siin ettenähtud juhtudel võtavad komisjonist osa ainult esimees, arstid ja selle kindlustuskandja esindaja, kelle teenistuses on kindlustatu. Komisjoni otsused on lõplikud.

Eeltähendatud komisjoni esimees ja arstid saavad käesolevas seaduses ettenähtud ülesannete täitmise eest tasu Sotsiaalministeeriumi krediitidest selles suuruses, nagu see on kindlaks määratud Pensioni seaduse põhjal pensionikomisjoni esimehele ja liikmetele.

Läbivaadataval on õigus kutsuda omal kulul arsti nõuandjana osa võtma tema läbivaatusest.

§ 9. Palgaks käesoleva seaduse mõttes loetakse rahatasu, mida kindlustatu saab vastavate eeskirjade, teenistus- või töölepingute põhjal isikliku töö eest.

Palgaks käesoleva seaduse mõttes ei loeta naturaaltasu või selle asemel antavat rahatasu ja summasid, mis määratakse erakorraliste väljaminekute katteks või eritööde tasuks, samuti ka preemiaid, tasu puhaskasust, tasu üle normi antud tundide ja ületunnitöö eest, lasteabiraha, teenistusvanusetasu, lisapalka teenitud aastate eest, eriametite eest juurdearvatavaid lisapalkasid ja muid juhuslikke tasusid.

§ 10. Päevapalga arvutamiseks jagatakse kuupalgalisel kuupalk kolmekümnega.

Kuupalga arvutamiseks korrutatakse päevapalgalisel päevapalk kahekümne viiega.

Kindlustatul, kelle palk normeeritakse osaliselt või täieliselt tükitöö alusel, arvutatakse päevapalk sel viisil, et tema poolt kolme viimase kuu jooksul enne haigestumist kindlustuskandja tööal teenitud palk jagatakse sama aja vältel tegelikult tööl oldud päevade arvule. On aga isik tööl olnud alla kolme kuu, siis jagatakse teenitud palk selle vähema ajavahemiku vältel tegelikult tööl oldud päevade arvule. Antud viisil käesoleva lõike alusel arvutatud päevapalk ei või ületada kohaliku kindlustusameti poolt kindlaksmääratud pooletisekordset lihttöölise päevapalka. Kuupalga arvutamiseks korrutatakse päevapalk kahekümne viiega.

Juhul, kui kindlustatu, kelle palk normeeritakse lühema kui kuujärgi tähtaja või tükitöö või mõlema alusel, ei tööta teenistus- või töölepingu järgi kõigil tööpäevadel kuus, siis korrutatakse tema päevapalk kuupalga arvutamiseks kahekümne viie asemel selle väiksema päevade arvuga, mil kindlustatu lepingu järgi pidi kuus tööd tegema.

Aastapalgalistel jagatakse ettenähtud aastapalk kuupalga arvutamiseks kaheteistkümnega ja päevapalga arvutamiseks kaheksa üheksakümne viiega.

§ 11. Käesoleval seadusel põhjenevate nõuete esitamiseks on üheaastane tähtaeg nõudeõiguse tekkimise päevast arvates.

§ 12. Käesoleva seaduse põhjal peetav kirjavahetus, lepingud, arved, samuti ka tõendid, mis selle seaduse alusel välja antakse, on tempelmaksubad.

2. peatükk.

Ravi ja sünnitusabi.

§ 13. Ravi ja sünnitusabi antakse järgmisel kujul:

1. esimest abi õnnetusjuhtumite ja äkiliste haiguste korral;
2. ambulatoorset abi;
3. ravi haige kodus ja arsti, hambaarsti või masseerija juures;
4. ravi ravisutistes;
5. arsti-, ämmaemandaabi ja ravi ravisutistes 2 päeva enne sünnitamist, sünnitamise ajal ja 10 päeva pärast sünnitamist (sünnitusabi).

Ühes raviga antakse ravimeid ja ravivahendeid, ravisutistes ravimisel ka täielik ülalpidamine.

Haige sõidukulud ravisutisse ja arsti või ämmaemanda sõidukulud haige juurde tasutakse Sotsiaalministri poolt kokkuleppel Majandusministri ja Riigikontrolõriga määratud alustel.

§ 14. Ravi kindlustatule võimaldatakse — välja arvatud § 17 ja 18 nimetatud juhud — järgmiselt:

1. kui haigus ei takista teenistuskohuste täitmist, — kuni haige on kindlustuskandja teenistuses;
2. kui haigus takistab teenistuskohuste täitmist, — sõltumata sellest, kas haigus nõuab ravi ambulatooriumis, ravisutises, kodus või ravija juures — kuni tervistumiseni, kuid mitte kauem kui kaksikümmend kuus nädalat järgemööda, haigestumise päevast arvates; korduvatel haigestumistel teenistuses olles ühtekokku mitte kauem kui kolmkümmend nädalat kalendriaastas.

Punktis 2 ettenähtud ravi kahekümne kuue nädala jooksul võimaldatakse ka pärast kindlustatu teenistusest või töölt vabastamist, kui haigus takistas tal teenistuskohuseid täita juba enne vabastamist.

§ 15. Ravi perekonnaliikmetele võimaldatakse — välja arvatud § 17 ettenähtud erandid — järgmiselt:

1. ambulatooriumis, kodus ja ravija juures — kuni kindlustatu on kindlustuskandja teenistuses;
2. ravisutises — kuni tervistumiseni, kuid mitte kauem kui kolmteist nädalat järgemööda ravisutisse paigutamise päevast arvates; korduvatel haigestumistel kindlustatu teenistuses olles ühtekokku mitte kauem kui kaksikümmend nädalat kalendriaastas.

Punktis 2 ettenähtud ravi kolmeteistkümne nädala jooksul võimaldatakse perekonnaliikmele ka pärast kindlustatu teenistusest või töölt vabastamist, kui perekonnaliige on paigutatud ravisutisse enne kindlustatu vabastamist.

§ 16. Kui raviv arst peab vajalikuks, võib kuni aastavanuse lapse viibimisel ravisutises ema olla lapse juures, mis puhul käesolevas seaduses ettenähtud alustel antakse ülalpidamist ka haige juures olevale emale. Samadel alustel võivad ravisutises ravimisel oleva ema juures olla ka kuni aastavanused lapsed.

§ 17. Ägedate nakkushaiguste ja nakkavusstaadiumis tiisikuse ravi võib kesta pärast § 14 ja 15 ettenähtud tähtaegade möödumist senikaua, kuni arsti arvates haigus on veel nakkav, kuid igal juhul mitte üle kahekümne kuue nädala pärast nimetatud paragrahvides määratud tähtaegade lõppu.

§ 18. Teenistuskohuste täitmisest tingitud või selle tagajärjel saadud haavade ja vigastuste, samuti nakkushaiguste vastu võitlemisest tingitud või selle tagajärjel saadud haiguste puhul antakse ravi ka pärast § 14 ja 17 ettenähtud tähtaegade möödumist kuni töövoime tagasisaamiseni või töövoime kaotuse alaliseks tunnustamise päevani.

Eelmises lõikes nimetatud tervisrikked tõendatakse teenistus- või töökoha kirjaliku tõendiga § 38—40 ettenähtud alustel ja korras.

§ 19. Ravi haiguse ajal pärast kindlustatu teenistusest või töölt vabastamist ei anta kindlustatule ega tema perekonnaliikmetele, kui kindlustatu vabastatakse teenistusest või töölt:

1. Eesti Vabariigi kodakondsusest lahkumise tõttu;
2. distsiplinaarkorras;
3. seadusjõusse astunud kohtuotsuse järgi;
4. loata erateenistuse pidamise pärast, kui see keelatud seaduse, määruse või teenistuslepingu põhjal;
5. Riigiteenistuse seaduse § 42 põhjal;
6. Öppejõudude teenistuse seaduse § 86 või 87 põhjal.

Käesoleva paragrahvi eeskirjad ei ole kehtivad eelmises (18.) paragrahvis ettenähtud haavade, vigastuste ja haiguste ravimise puhul.

§ 20. Ravi ei võimaldata kindlustatule või tema perekonnaliikmetele:

1. kui raskelt haige või nakkushaige, kelle ravimine kodus võimaldamata, ei täida arsti korraldust haigemajja ravitsusele mineku suhtes;
2. kui haigus on haige enese poolt tahtlikult tekitatud või saadud kohtulikult karistataval osavõtmisel vägivallategudest, kaklustest jne.;
3. kui ravi vajav isik viibib vahi all.

§ 21. Ravimeid, sidumisabinõusid, bandaaže, prille ja muid ravivahendeid antakse tarviduse järgi arsti ettekirjutusel, kui need määratakse otseselt arstimisabinõudeks.

Peale eeltoodu on lubatud arsti ettekirjutusel röntgenikiirtega läbivaatamine, filmimine, kiirtega (röntgeni-, raadiumi-, kõrguspäikese- jne.) ravi, masseerimine, laboratoorsed analüüsid, kümblsruavi ja muu füüsikaline ravi.

Hammaste ravist on lubatud hamba plombeerimine, kivist puhastamine, väljatõmbamine ja närvisuretamine.

Sotsiaalministril on õigus sellekohaste määrustega piirata või keelata patenditud ravimite ja mõnede ravivahendite ja -viiside tarvitamist kindlustuskandja kulul või näidata, mis ulatuses võib neid ravimeid või ravivahendeid ja -viise kindlustuskandja kulul tarvitada, samuti piirata kindlustuskandja kulul plombeeritavate hammaste arvu.

§ 22. Peale eelmises (21.) paragrahvis nimetatud ravi antakse kindlustatule teenistuskohuste täitmisel või selle tagajärjel saadud haavade või vigastuste puhul tasuta vahendeid, mis on määratud alaliste kehaliste puuduste

kõrvaldamiseks. Nende vahendite vajalikkuse otsustab § 8 ettenähtud arstlik komisjon. Neid vahendeid antakse ka teenistuskohuste täitmisel või selle tagajärjel saadud haigustele järgnenud alaliste kehaliste puuduste kõrvaldamiseks, kui kindlustatu omab õigust teenistustervisrikke-pensionile.

§ 23. Raviuasutisse paigutamine toimub raviva arsti korraldusel. Kindlustuskandja tasub raviuasutise ravikulud nende asutiste tasunormide alusel § 25—28 ettenähtud ulatuses.

Sotsiaalministril on õigus anda juhtnööre selle kohta, missugustes raviuasutistes tuleb käesoleva seaduse alusel ravimist võimaldada, samuti määrata tasunorme, mille alusel kindlustuskandja on kohustatud tasuma kulusid raviuasutistes ravimisel.

§ 24. Kindlustuskandjal on õigus nõuda, et raviva arsti korraldused kinnitaks tema poolt näidatud arst. Arsti ettepanekul võib kindlustuskandja omal kulul paigutada tarbe korral kindlustatu või tema perekonnaliikme tervisliku seisundi uurimiseks raviuasutisse.

§ 25. Arstiabi võimaldatakse täiesti tasuta:

1. § 13 p. 1 ja 5 ettenähtud juhtudel.

Töö juures ettetulnud õnnetusjuhtumi või äkiliste haiguste korral on kindlustuskandja kohustatud korraldama koha peal — olenevalt juhtumi iseloomust — esimest abi, arsti kohalekutsumist või lähema arsti juurde või raviuasutisse viimist.

Muudel juhtudel otsustab küsimuse, kas antud abi oli esimene õnnetusjuhtumi või äkiliste haiguste korral, kindlustuskandja arsti poolt antud tõendi alusel;

2. kindlustuskandja poolt sisseseatud ambulatooriumis või Sotsiaalministri poolt näidatud muudes ambulatooriumides;
3. kindlustuskandja teenistuses seisva kindlapalgalise arsti või muu tervishoiupersonaali poolt;
4. ägedate nakkushaiguste arstimise korral;
5. teenistuskohuste täitmisest tingitud või selle tagajärjel saadud haavade ja vigastuste, samuti nakkushaiguste vastu võitlemisest tingitud või selle tagajärjel saadud haiguste puhul, ja haiguste puhul, mille tagajärjel kindlustatul tekkis teenistustervisrikke-pensioni õigus.

Kulud raviuasutistes ravimisel käesoleva paragrahvi alusel tasutakse kindlustuskandja poolt raviuasutise madalaima klassi tasunormide järgi.

§ 26. Ravimeid, sidumisabinõusid ja muid ravivahendeid ning -viise võimaldatakse tasuta:

1. § 13 p. 1 ja 5 ettenähtud ravi puhul;
2. eelmises (25.) paragrahvis p. 4 ja 5 näidatud arstimise puhul;
3. § 22 ettenähtud juhtudel selles paragrahvis näidatud vahendeid.

Peale selle ei võeta kindlustatult või tema perekonnaliikmelt tasu § 25 p. 2 ja 3 alusel antava arstiabi juures tarvitatud ravivahendite ja -viiside eest.

§ 27. Välja arvatud § 25 ja 26 nimetatud tasuta ravi ja sünnitusabi, võimaldatakse kõike muud käesolevas (2.) peatükis ettenähtud ravi osalise tasu eest.

Osalise tasu eest ravitarvitajad jagunevad vastavalt palgale kolme liiki:

I liik — palgaga kuni 80 krooni kuus, viimane kaasa arvatud;

II liik — palgaga üle 80 krooni kuni 140 krooni kuus, viimane kaasa arvatud;

III liik — palgaga üle 140 krooni kuus.

Kindlustatu perekonnaliikmed kuuluvad vastavasse liiki kindlustatu palga järgi.

§ 28. Eelmises (27.) paragrahvis näidatud palgaliikidele vastavalt jäävad ravikuludest ravitarvitaja tasuda järgmised osad:

1. paragrahvis 13 p. 2 ja 3 ja

§ 21 ettenähtud ravi, ravi-
vahendite ja -viiside kasuta-
misel ning sõidukuludest:

I liigis:	II liigis:	III liigis:
35 %	45 %	55 %

2. alla 3 a. vanuste laste ja ala-
tes seitsmendast rasedus-
kuust rasedate ravimisel
p. 1 näidatud kuludest:

15 %	25 %	35 %
------	------	------

3. raviuasutises ravimisel:

a) madalaimas klassis

15 %	25 %	35 %
------	------	------

b) sellele järgnevas kõrge-
mas klassis

35 %	45 %	55 %
------	------	------

4. tiisikuse ravimisel raviuasutises kõigis liikides madalaimas
klassis 15 %, sellele järgnevas kõrgemas klassis 35 %.

Raviuasutises ravimisel kuuluvad p. 3 ettenähtud normide alla ka § 21 ettenähtud ravivahendid ja -viisid, kui need on arvestatud raviuasutise poolt eraldi.

Kümblusravi ja vesiravilates ravimise puhul võib ravikulusid arvestada ka p. 3 näidatud normide kohaselt, kui arstliku komisjoni (§ 8) otsusel haige viibimine raviuasutises on vajaline.

Kindlustuskandja poolt sisseseatud apteekidest antavate ravimite, sidumisabinõude ja muude ravivahendite pealt võib erandina vastav minister, kokkuleppel Majandus- ja Sotsiaalministriga, p. 1 tähendatud protsendi-määrasid vähendada või määrata kindla tasu.

Paragrahvis 13 p. 2 ja 3 ettenähtud ravi ja muude eritoimingute tasu-normid, mille alusel kindlustuskandja tasub ravikulud, pannakse kehtima Sotsiaalministri poolt kokkuleppel Majandusministri ja Riigikontrolöri-ga, ära kuulates Arstide Koja arvamuse.

3. peatükk.

Haigusraha, ühekordsed toetusrahad ja muud tasud.

§ 29. Haiguse ajal, mis takistab töötamist, makstakse kindlustatule, kel muude seaduste põhjal ei ole palga edasisaamise õigust, haigusrahana palk edasi esimesest haiguspäevast alates kuni tervistumiseni, kuid mitte kauem kui kakskümmend kuus nädalat järgemööda, korduvatel haigestumistel mitte enam kui kolmkümmend nädalat kalendriaastas:

1. teenistuskohuste täitmisest tingitud või selle tagajärjel saadud haavade ja vigastuste, samuti nakkushaiguste vastu võitlemisest

tingitud või selle tagajärjel saadud haiguste puhul — kuupalga suuruses kuus;

2. muil juhtudel — esimese kahe haiguskuu jooksul kuupalga suuruses kuus ja järgmiste kuude jooksul kahe kolmandiku kuupalga suuruses kuus.

Eelmise lõike p. 2 näidatud haigusraha makstakse kahe esimese haiguskuu jooksul kuupalga suuruses kuus ainult üks kord kalendriaasta kestel.

Juhul, kui haigusraha maksmine katkeb kuu kestel, makstakse haigusraha osalise kuu eest päevapalga alusel, kuupalgalistele ka pühade ja pühapäevade, teistele ainult tööpäevade eest. Kui kindlustatu, kelle palk normeeritakse lühema kui kuuajalise tähtaja või tükitöö alusel, et töötada teenistusvõi töölepingu järgi kõigil tööpäevadel, siis makstakse temale käesolevas lõikes ettenähtud juhul haigusraha ainult nende tööpäevade eest, mil ta lepingu järgi pidi tööd tegema.

Naturaaltasu või selle asemel makstavat rahatasu ja lasteabiraha antakse haiguse ajal edasi täiel määral.

Haigusraha makstakse harilikud palgamaksu tähtpäevadel.

§ 30. Haigusraha makstakse § 29 ettenähtud tähtaegadeni ka siis, kui kindlustatu on haiguse ajal teenistusest või töölt vabastatud enne nende tähtaegade saabumist. Naturaaltasu või selle asemel makstavat rahatasu ja lasteabiraha ei anta pärast kindlustatu teenistusest vabastamist.

Haigusraha ei maksta, kui teenistusest või töölt vabastatu saab muude seaduste alusel pärast vabastamist edasi palka, pensioni või ühekordset toetusraha. Kui saadav palk või pension on väiksem haigusrahast, siis makstakse isikule palga või pensioni ja haigusraha vahe.

Haigusraha pärast vabastamist ei maksta kindlustatule, kes on vabastatud teenistusest või töölt § 19 loendatud põhjustel, välja arvatud § 18 ettenähtud haavade, vigastuste ja haiguste ravimise puhul; samuti ei maksta haigusraha § 20 näidatud juhtudel.

§ 31. Naiskindlustatut ei tohi kohustada töötama kuue nädala kestel pärast sünnitamist.

Naiskindlustatul on õigus:

1. töölt lahkuda eeldusel, et ta sünnitamine järgneb arvatavasti nelja nädala jooksul;
2. kui ta last ise tegelikult imetab, puududa tööajal lapse imetamiseks sünnitamispäevast arvates esimese kaheteistkümne nädala kestel — kaks tundi ja järgneva neljateistkümne nädala kestel — poolteist tundi päevas.

Käesolevas paragrahvis ettenähtud töölt puudumise aja eest saavad naiskindlustatud palka ühes teenistusvanuse- ja naturaaltasuga või selle asemel makstava rahatasuga edasi täiel määral.

§ 32. Ühekordse toetusrahana antakse:

1. sünnitusraha naiskindlustatule, kes sünnitas, või kindlustatule, kelle naine on sünnitanud:
 - a) kuupalgalistele kolm neljandikku kuupalgast ja
 - b) teistele kahekümnekordne päevapalk,kuid kummalgi juhul mitte alla viiekümne krooni;

2. matuseraha:

- a) kindlustatu surma korral ühe kuupalga suuruses;
 - b) kindlustatu perekonnaliikme surma korral poole kuupalga suuruses,
- kuid kummalgi juhul mitte alla kolmekümne krooni.

Surnult sündinud lapse pealt antakse kindlustatule matuseraha täiel määral, kuid sünnitusraha — pooles suuruses.

Matuseraha makstakse isikule, kes on kannud surnu matmiskulud.

Mõlema abielupoole teenistuse puhul makstakse ühekordset toetusraha ainult ühe abielupoole teenistuse eest.

§ 33. Kindlustatu surma korral makstakse tema perekonnaliikmetele, kel muude seaduste põhjal ei ole kindlustatu palga edasisaamise õigust, palga edasi:

1. kui kindlustatu on esimeses (1.) paragrahvis näidatud teenistuses olnud alla kuue kuu — ühe kuu jooksul kuupalga suuruses;
2. kui kindlustatu on esimeses (1.) paragrahvis näidatud teenistuses olnud kuus kuud või kauem — kahe kuu jooksul kuupalga suuruses kuus. Kahe kuu jooksul makstakse palga edasi vaatamata teenistusaja kestusele ka siis, kui kindlustatu surm oli tingitud teenistuskohuste täitmisest või järgnes selle tagajärjel saadud haavade või vigastustest, arvates hiljemalt kahe aasta jooksul haavamise või vigastuspäevast, mille kohta vastava tõendi annab § 8 nimetatud komisjon.

§ 34. Eelmises (33.) paragrahvis nimetatud palga makstakse järgmises korras:

1. kui kindlustatul jäid järele lesk ja alaealised lapsed või ainult lesk, makstakse palga viimasele;
2. kui kindlustatul jäid järele ainult lapsed, jaotatakse palk nende vahel võrdselt, kusjuures alaealiste osa makstakse nende eestkostjate või hooldajate kätte.

§ 35. Paragrahvis 32 näidatud ühekordset toetusraha ei maksta, kui üks abielupoolest on niisuguses teenistuses, mille järgi kindlustatule või tema perekonnaliikmele makstakse muude eeskirjade alusel sünnituse või surma korral toetusraha. Kui neist allikaist makstav toetusraha on väiksem käesoleva seaduse põhjal antavast ühekordsest toetusrahast, makstakse kindlustatule või tema perekonnaliikmele saadud ja käesoleva seaduse alusel antava toetusraha vahe.

4. peatükk.

Menetluslikud eeskirjad.

§ 36. Paragrahvis 8 nimetatud komisjonis toimub arstlik läbivaatus kindlustuskandja või läbivaadatava avalduse põhjal. Läbivaadatav esitab avalduse kindlustuskandja kaudu, kes teeb arstliku läbivaatuse korraldamiseks ettepaneku linnavalitsusele, kelle juures asub pensionikomisjon. Avaldusele lisandatakse arstitunnistuse.

Samuti esitavad perekonnaliikmed, nende eestkostjad või hooldajad, kes taotleavad palga edasisaamist § 33 põhjal, avalduse arstlikult komisjonilt tõendi saamiseks kindlustuskandja kaudu, lisandades avaldusele vajalikud

andmed. Kindlustuskandja esitab avalduse ühes lisandatud ja temal olevate asjaspepuutuvate materjalidega linnavalitsusele, kelle juures asub pensionikomisjon.

§ 37. Haigestumisest, mis takistab töötamist või põhjustab sünnitamise korral teenistusest puudumise, on kindlustatu kohustatud viivitamata teadustama oma ülemusele või tööde juhatajale, kus ta teenib. Haigusraha nõudmisel peab kindlustatu esitama tõendi teenistusest puudumise põhjuste kohta, mille annab välja haiguste korral arst, sünnituse korral arst või arsti puudumisel ämmaemand. Kindlustuskandja võib kasutada § 24 ettenähtud õigust.

§ 38. Teenistuskohuste täitmisest tingitud või selle tagajärjel saadud haavadest või vigastustest on vigasaanu kohustatud, kui tema tervislik seisund seda ei takista, otsekohe teatama oma ülemusele või tööde juhatajale. Ülemus või tööde juhataja kannab viivitamata ette asutise või ettevõtte juhatajale haavamise või vigastusest, mis temale teatavaks saanud teadaande kaudu või muul teel.

§ 39. Asutise või ettevõtte juhataja korraldab akti koostamist, kui seda nõuab haavatu või vigasaanu või kui see osutub vajalikuks. Akti koostamine on nõutav, kui arstiabi ei või piirduda esimese või lühiajalise ambulatoorse abiga (§ 13 p. 1 ja 2).

Aktis märgitakse:

1. juhtumi koht ja aeg;
2. haavatu või vigasaanu nimi, perekonnanimi ja amet;
3. pealtnägijate ja teiste tunnistajate nimed, perekonnanimed ja nende elukohad;
4. haavamise või vigastamise kirjeldus kohapealse järelevaatuse ja tunnistajate seletuste järgi.

Aktile kirjutavad alla selle koostaja ja p. 2 ning 3 nimetatud isikud.

Aktile lisandatakse arstitunnistused haavatu või vigasaanu tervisliku seisundi kohta ravimise algul ja ravimise lõpul. Kindlustuskandjal on õigus nõuda tema poolt nimetatud arsti tunnistuse esitamist.

Haavatu või vigasaanu surma korral sisaldab arstitunnistus surmapõhjuste kirjelduse.

Akti alusel koostab asutis või ettevõtte haavade või vigastuste kohta kirjaliku tõendi.

§ 40. Asutise või ettevõtte tõend nakkushaiguste vastu võitlemisest tingitud või selle tagajärjel saadud haiguste tõendamiseks sisaldab asjaolude lähema kirjelduse, eriti aga — andmed ning kaalutlused teenistuskohuste täitmise ja tekkinud haiguse põhjusliku seose kohta.

§ 41. Asutisel või ettevõttel tuleb kindlustatu soovil koostada § 39 ettenähtud alustel akt ka teenistuskohuste täitmisel või selle tagajärjel saadud muude haiguste kohta, kui sellest on teatatud § 38 ettenähtud korras, ja samuti tõend, kui on tõendatud haiguse tekkimine teenistuskohuste täitmisel või selle tagajärjel.

§ 42. Paragrahvide 39—41 alusel koostatud tõend lisandatakse ühes aktiga ja arstitunnistustega kindlustatu teenistuskirjale või töötamislehele.

Kindlustatul või ta surma korral tema perekonnaliikmetel on õigus saada ära kirju § 39—41 näidatud tõenditest, aktidest ja arstitunnistustest.

5. peatükk.

Erandlikud eeskirjad.

§ 43. Kindlustatule, kes teenistuse huvides viibib välismaal, ja temaga välismaal viibivale perekonnaliikmele, kes seal haigestub, antakse haigus-kindlustust Välisteenistuse seaduses ettenähtud ulatuses ja korras.

§ 44. Vabariigi Valitsusel on õigus arvata käesoleva seaduse alla riigiasutiste või -ettevõtete poolt korraldatavatel hädaabitöödel töötavaid töölisi ja nende perekondi, kusjuures Vabariigi Valitsusel on õigus nimetatud isikutele haiguskindlustust anda vähemas ulatuses, kui see ette nähtud selles seaduses.

6. peatükk.

Lõppeeskirjad.

§ 45. Sotsiaalministril on õigus anda määrusi ja juhtnööre selle seaduse elluviimiseks ja kohaldamiseks.

§ 46. Käesolev seadus hakkab kehtima 1. juunil 1937.

Selle seaduse jõustumisega kaotavad kehtivuse Ajutised kodukorra määrused valitsuseasutustes töötavate ametnikkude ja tööliste haiguse korral kindlustamise kohta ühes kõigi muudatuste ja täiendustega (RT 26/27 — 1920, 123 — 1922, 51 ja 73 — 1930 ja 29 — 1931) — käesoleva seaduse esimeses (1.) paragrahvis loendatud isikute kohta.

II.

Ravi ja sünnitusabi kulud, samuti sünnitus- ja matuseraha tasutakse endise õiguse alusel, kui ravi lõppes või kui sünnitus- või surmajuhtum leidis aset enne käesoleva seaduse jõustumist.

Muu haiguskindlustuse andmine toimub alates 1. juunist 1937 käesoleva seaduse alusel, selle erandiga, et raviasutistes võimaldatakse ravimist kuni 1. augustini 1937 ka sel juhul, kui käesoleva seaduse järgi kindlustatul või viimase perekonna liikmel ravimisaeg raviasutistes lõpeks, kuid endise õiguse alusel see temal veel edasi kehtaks.

Tallinnas, 12. mail 1937.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

O. Kask

Sotsiaalminister.

367. Vabariigi Valitsuse otsus 14. maist 1937.

Keskkoollide seaduse (RT 47 — 1934) § 12 alusel kinnitada Tapa Linna Keskkooli õppemaksuks Kr. 60.— kooliaastas kõigis klassides, arvates 1. augustist 1937.

Peaminister K. Päts.

Haridusminister A. Jaakson.

Riigisekretär K. Terras.

368. Piiripunktide asukohtade määruse täiendamise määrus.

Antud Siseministri poolt kokkuleppel Teedeministriga 13. mail 1937.

Alus: Üle Vabariigi piiri liikumise ja välismaalaste Eestis peatumise määruse (RT 54 — 1930) § 2.

I.

Piiripunktide asukohtade määruse (RT 66 — 1936) § 1 punkt 1 litera b täiendatakse nimetusega „Kuivastu“.

II.

Käesolev määrus hakkab kehtima avaldamisega.

Siseminister K. Eenpalu.

Politseivalitsuse direktor Rich. Veermaa.

369. Perekonnanimede ja nimede korraldamise määruse muutmise määrus.

Antud Siseministritl 18. mail 1937.

Alus: Perekonnanimede korraldamise seaduse § 27 (RT 91 — 1934).

Perekonnanimede ja nimede korraldamise määruse § 6 (RT 90 — 1935) muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 6. Sooviavalduse jaatavalt otsustamisel saadetakse otsuse ärakiri kätteandmiseks sooviavaldanule tema elukoha järgi: linnades — linnavalitsusele, maal — alevi- või vallavalitsusele, välismaal — Eesti saatkonnale või kutse- või aukonsulaadile, kes on õigustatud andma välispassse.

Otsuse ärakirja kätteandmisel tehakse sooviavaldanu isikutunnistusele või seda asendavaile dokumentidele (Isiku tõestamise ja liikumise seaduse § 2 esimene lõige) perekonnanime või nime osas vastav parandus.

Eesti laeval välisvetes viibiva meremehe sooviavalduse jaatavalt otsustamisel saadetakse otsuse ärakiri kahes eksemplaris laevajuhile, kes kannab meremehe perekonnanime või nime muudatuse laeva munsterrolli ja meremehe teenistuskirja ning annab sooviavaldanule ühe eksemplari otsuse ärakirjast, kuna teise esitab ühes sooviavaldanu isikutunnistusega lähemale Eesti saatkonnale või kutse- või aukonsulaadile, kes on õigustatud andma välispassse, perekonnanime või nime osas vastava paranduse tegemiseks isikutunnistusele. Meremehe perekonnanime või nime muudatuse laeva munsterrolli ja meremehe teenistuskirja kandmisest teatab laevajuht mere-meestekodule vastavate muudatuste kandmiseks munster- ja meremeesteregistrisse.

Sooviavalduse eitavalt otsustamisel teatatakse sellest sooviavaldajale.

Siseminister K. Eenpalu.

Üldosakonna abidirektor Osk. Angelus.

370. Siseministri otsus 5. maist 1937.

Kirikute ja usuühingute seaduse § 2 (RT 57 — 1935) põhjal kinnitada Eesti Evangeeliumi Kristlaste Vabausuühingute Liidu põhikiri. Käesolev otsus avaldada Riigi Teatajas ühes kinnitatud põhikirjaga.

Siseministri eest ministri abi A. Tuulse.

Üldosakonna abidirektor Osk. Angelus.

Eesti Evangeeliumi Kristlaste Vabausuühingute Liidu põhikiri.**I. Usuühingute Liidu nimi.**

§ 1. Usuühingute liidu nimeks on „Eesti Evangeeliumi Kristlaste Vabausuühingute Liit“, lühendatuna „E.Ev.Kr.Vabausuühingute Liit“.

II. Usuühingute liidu eesmärk.

§ 2. Usuühingute liidu eesmärgiks on:

- 1) usuühingute liitu kuuluvate usuühingute liikmete kristlikus vaimus kasvatamine ja nende usuliste vajaduste rahuldamine;
- 2) evangeeliumi kuulutamine laiemais rahvahulgis;
- 3) heategevus ja hoolekande teostamine, ning
- 4) kristliku hariduse ja kultuuri levitamine.

§ 3. Abinõud eesmärgi saavutamiseks on:

1) Evangeeliumi Kristlaste Vabausuühingute asutamine ja registreerimiseks esitamine usuühingute liitu, nende ühendamine ja tegevuse ühtlustamine ning nende igakülgne toetamine ja vaimuliku elu edendamine;

2) Jumalasõna seletamine, kõne- ja palvekoosolekute korraldamine ruumes ja vabas õhus;

3) usuühingute vaimulike talituste täitmine;

4) lastejumalateenistus (pühapäevakool);

5) usuline noorsootöö;

6) laulu- ja mängukoorid, perekonnaõhtud, armastussöömaajad ning jalutuskäigud;

7) rändjutlustajate, evangelistide, välismisjonäride ja kirjandusmüüjate läkitamine;

8) sise- ja välismisjoni tööst osavõtmine;

9) oma häälekandja ja muu kirjanduse väljaandmine ja levitamine;

10) orbade kasvatamine, puudustkannatajate, haigete ja langenute hooldamine ning vastavate asutuste asutamine ja ülalpidamine;

11) konverentside, kursuste ja loengute korraldamine, ning

12) üldhariduslike ja usuteaduslike õppeasutuste ning muude kulturasutuste asutamine ja ülalpidamine.

III. Õpetuse alus.

§ 4. Usuühingute liidu õpetuse aluseks on piibli vana ja uue seaduse kanoonilised raamatud.

IV. Nõutavad usulised talitused.

§ 5. Usuühingute liitu kuuluvate usuühingute nõutavad usulised talitused on:

- 1) veega ristimine vastava piibliteksti lugemise ja palvega;

- 2) laste õnnistamine;
- 3) uute liikmete õnnistamine usuühingusse vastuvõtmisel;
- 4) abiellu astunute õnnistamine;
- 5) Issanda surma mälestamise söömaaeg leiva ja karika viina ümberandmise teel;
- 6) matusetalitus piibliteksti lugemise, kõne, palve ja lauluga, ning
- 7) vaimulike töötajate õnnistamine.

V. Usuühingute liidu juhtimine.

§ 6. Usuühingute liidu tegevust juhib kongress, usuühingute liidu juhatus ja usuühingute liidu juht.

Kongress.

§ 7. Usuühingute liidu kongressid on korralised ja erakorralised. Korraline kongress tuleb kokku üks kord aastas usuühingute liidu juhatus poolt kindlaksmääratud ja väljakuulutatud ajal ja kohal. Erakorraline kongress tuleb kokku, kui usuühingute liidu juhatus leiab selle olevat tarviliku või kui seda nõuab vähemalt $\frac{1}{3}$ usuühingute liitu kuuluvast usuühinguist. Korralised ja erakorralised kongressid on otsusevõimelised, kui nende kokkutuleku ajast ja kohast on teatatud usuühinguile kirjalikult vähemalt neli nädalat ette ja kui neist võtab osa oma esindajate kaudu vähemalt $\frac{2}{3}$ usuühingute liitu kuuluvast usuühinguist.

§ 8. Kui kongressil on esindatud alla $\frac{2}{3}$ usuühingute liitu kuuluvast usuühinguist, siis usuühingute liidu juhatus võib määrata kahe tunni pärast uue kongressi sama päevakorraga, mis on otsusevõimeline uute kutsete välja saatmata.

§ 9. Kongressile saadab iga usuühingute liitu kuuluv usuühing oma hääleõiguslike esindajatena oma vanema ja ühe saadiku, ning kui usuühingu hääleõiguslike liikmete arv on üle 100, siis veel igalt järgmiselt sajalt või selle osalt ühe saadiku. Usuühingute liidu juhatusel on kongressil hääleõigus. Kongressi saadikud võivad olla ainult täisealised täieõiguslikud usuühingu liikmed.

§ 10. Kongressi võimupiiri kuulub:

- 1) usuühingute liidu juhatusel tegevuse juhtimiseks juhtnõõride andmine, kodukordade maksmapanemine ja nende täitmise üle valvamine;
- 2) eelarvete vastuvõtmine ja aruannete kinnitamine;
- 3) usuühingute liitu vastuvõtmine ja väljaheitmine;
- 4) usuühingute liidu juhi, usuühingute liidu juhatusel liikmete, viimaste kandidaatide, revisjonikomisjoni liikmete ja nende kandidaatide, usuühingute liidu vaimulike töötajate valimine ning tarbekorral nende tagandamine;
- 5) usuühingute liidu tegevuse organite asutamine, neile kodukordade maksmapanemine ja nende likvideerimine;
- 6) usuühingute liidu kinnisvara omandamine ja võõrandamine;
- 7) liitumine teiste kirikutega, teiste usuühingute liitudega ja väljaspool neid olevate usuühingutega uskkondade vaheliseks koostööks;
- 8) usuühingute liidu asjus korraldavate sundnormide andmine;
- 9) usuühingute liidu põhikirja muutmine, ning
- 10) usuühingute liidu likvideerimise otsustamine.

§ 11. Kongress otsustab kõik asjad lihthäälteenamusega peale § 10 p. 6, 7, 9 ja 10 all ettenähtud küsimuste, mille otsustamiseks on nõutav $\frac{2}{3}$ koosolijate häältest. Kui küsimuse lihthäälteenamusega otsustamisel langetavad hääled pooleks, on otsustavaks juhataja hääl.

§ 12. Kongressi juhatab usuühingute liidu juht või usuühingute liidu juhatus poolt selleks valitud isik, protokollib kongressil valitud protokollija. Protokollile kirjutavad alla kongressi juhataja, protokollija ja vähemalt kolm kongressil selleks valitud isikut.

Usuühingute liidu juhatus.

§ 13. Usuühingute liidu juhatus on kongressi otsuste täidesaatja. Tema võimupiiridesse kuulub:

1) usuühingute liidu tegevuse korraldamine ja edendamine;
2) kassa ja varanduse eest hoolitsemine ning vastavate raamatute pidamine;

3) eelarvete ja aruannete koostamine;

4) kongresside kokkukutsumine ja seal arutusele tulevate küsimuste läbivaatamine;

5) usuühingute liidu esindamine ametiasutuses ja kohtus;

6) usuühingute liitu vastuvõtmiseks ja mahakustutamiseks esitamine kongressile;

7) järelevalve usuühingute liitu kuuluvate usuühingute ja nende vaimulike töötajate vaimuelu, õpetuspuhtuse ja tegevuse üle, kusjuures usuühingute liidu juhatusel on õigus manitseda ja noomida usuühinguid ja vaimulikke töötajaid, ajutiselt kõrvaldada vaimulikke töötajaid ja esitada usuühinguid kongressile liidust välja heitmiseks;

8) usuühingute liidu kui ka liitu kuuluvate usuühingute vaimulike töötajate ameti pidamiseks kõlblikuks tunnustamine ja usuühingute vanemate ametisse kinnitamine;

9) kongressi istungite vaheajal korraldavate sundnormide andmine, ning

10) ühenduse loomine ja hoidmine teiste uskkondadega kodu- ja välismaal.

§ 14. Usuühingute liidu juhatus koosneb vähemalt viiest kongressil kolmeks aastaks valitud liikmest, kes oma seast valivad usuühingute liidu juhi abi, laekuri, kirjatoimetaja ja viimaste abid. Peale eelpool nimetatute kuulub juhatusse hääleõigusliku liikmena liidu juht. Usuühingute liidu juhatus liikmed valitakse hääleõiguslikest Eesti Vabariigi kodanikest.

§ 15. Usuühingute liidu juhatus kutsub kokku liidu juht või tema äraolekul tema abi tarviduse järgi. Usuühingute liidu juhatus koosolek on otsusevõimeline, kui peale kokkukutsuja on koos vähemalt pooled usuühingute liidu juhatus liikmeid. Otsused tehakse lihtthäälteenamusega, need protokollitakse ja kirjutatakse koosolijate poolt alla. Häälte poolekslangemisel on otsustav koosoleku juhataja hääl.

§ 16. Usuühingute liidu juhatus asub Tallinnas.

Usuühingute liidu juht.

§ 17. Usuühingute liidu juht on usuühingute liidu vaimulik ja tegelik üldjuht. Tema isiklikult või tema poolt määratud vaimuliku töötajia kaudu õnnistab ametisse usuühingute liitu kuuluvate usuühingute vanemaid.

§ 18. Usuühingute liidu juht valitakse kongressil hääleõiguslikest Eesti Vabariigi kodanikest lihthäälteenamusega neljaks aastaks.

Revisjonikomisjon.

§ 19. Revisjonikomisjoni ülesandeks on revideerida vähemalt üks kord aastas usuühingute liidu ja tema organite kassasid, raamatupidamist ja aastaaruannet ning revideerimise tagajärjest kanda ette usuühingute liidu kongressil.

§ 20. Revisjonikomisjon koostub vähemalt kolmest liikmest, kelle valib kongress lihthäälteenamusega üheks aastaks.

VI. Usuühingute liidu tegevuse organid.

§ 21. Usuühingute liit võib asutada oma eesmärgile vastavaid asutusi (§ 3), neile panna kehtima kodukorrad ja tarbekorral neid likvideerida.

§ 22. Usuühingute liitu kuuluvate usuühingute tegevusorganite töö ühtlustamiseks, arendamiseks ja toetamiseks võib usuühingute liit asutada ülemaalisi koondisi: 1) pühapäevakoolide koondis ülemaalse usulise lastetöö edustamiseks, 2) noorsootöö koondis ülemaalse usulise noorsootöö edustamiseks ja teisi usulisi eritöölasiid edustavaid koondisi.

§ 23. Õpetuspuhtuse järelevalvamiseks asutatakse vendade nõukogu, kuhu liikmeina kuuluvad kõik usuühingute liidu juhatusel liikmed, usuühingute vanemad, nende abid, vaimulikud töötajad ja need isikud, keda vendade nõukogu veel valib oma liikmeks. Vendade nõukogu valib endale juhataja, kirjatoimetaja ja nende abid, kelle volitused kestavad kolm aastat. Vendade nõukogu koosolekuid kutsub kokku juhataja või viimase äraolekul tema abi ning juhatab neid. Vendade nõukogu on usuühingute liidu juhatuse nõuandev organ ja kõik tema ettepanekud lähevad teostamiseks usuühingute liidu juhatusele.

§ 24. Usuühingute liidu tegevusorganid ei evi juriidilise isiku õigusi.

VII. Vaimulikud töötajad.

§ 25. Usuühingute liidu kui ka usuühingute liitu kuuluvate usuühingute vaimulikeks töötajajaks on usuühingute liidu juht, usuühingute vanemad, nende abid, vaimulikud kutsetöölised, rändjutlustajad, evangelistid ja välismisjonärid.

§ 26. Vaimulikeks töötajajaks võivad olla hääleõiguslikud Eesti Vabariigi kodanikud, kellel on vähemalt keskkooli haridus ja kes kodu- või välismaal on omandanud vastava ettevalmistuse sellekohaseis usuteaduslikes õppeasutis. Käesoleva põhikirja kehtimahakkamiseni tegutsenud vabausuühingute vaimulikud töötajad evivad liidu juhatuse nõusolekul tegevusõigused vaimuliku töötajajana, kui nad vähemalt 5 aastat on seisnud usuühingute vaimulikus tegevuses.

§ 27. Vaimulikel töötajajail pole erilist vormirijietust.

VIII. Usuühingute liidu liikmed.

§ 28. Usuühingute liidu liikmeiks on kõik Eesti Vabariigi piires asuvad samal usutunnistuslikul alusel seisvad Evangeeliumi Kristlaste Vabausuühingud, kes on oma peakoosolekul selleks avaldanud soovi ja keda usuühingute liidu kongress lihthäälteenamusega on vastu võtnud.

§ 29. Igal usuühingul on õigus astuda välja usuühingute liidust, kui sellekohane otsus on tehtud usuühingu peakoosolekul $\frac{2}{3}$ häälteenamusega. Kui usuühing ei allu usuühingute liidu kongressi või usuühingute liidu juhatuse otsuseile, siis võidakse teda kongressi otsusel lihthäälteenamusega välja heita usuühingute liidust.

IX. Usuühingute liidu varandus.

§ 30. Usuühingute liidu tulud laekuvad vabatahtlikest annetustist, kingitustist, toetusist, pärandusist, korjandusist, kirjanduse väljaandmisest, usuühingute liidu ettevõttest ja usuühingute liidu vallas- ning kinnisvara kasutamisest.

X. Usuühingute liidu õigused.

§ 31. Usuühingute liidul on kõik juriidilise isiku õigused.

§ 32. Usuühingute liidul on kehtivate seaduste piires õigus omandada, pantida, võõrandada, rentida ja renditada kinnis- ning vallasvarasid, asutada kapitale, sõlmida lepinguid ja võtta endale kohustusi, kohtuis nõuda ja kosta.

§ 33. Usuühingute liit evib kõik kehtivad ja kehtima pandavad usuühingute liitude kohta ettenähtud õigused ja eesõigused.

§ 34. Usuühingute liidul on oma pitsat pealkirjaga „Eesti Evan-geeliumi Kristlaste Vabausuühingute Liit“.

XI. Usuühingute liidu likvideerimine.

§ 35. Kui usuühingute liidu liikmete arv langeb alla kahe või kui usuühingute liidu kongress otsustab likvideerida usuühingute liidu, valib kongress likvideerimise täidesaatjaks kolmeliikmelise likvideerimiskomisjoni ja otsustab vastavalt kehtivaile seadusile, kellele antakse varandus.

—

Haapsalu linnavolikogult 22. veebruaril ja 22. aprillil 1937 vastu võetud ja Siseministrilt 4. mail 1937 kinnitatud

371. Sundmäärus trahteriäride, võõrastemajade ja möbleeritud tubade kohta Haapsalu linnas.

Alus: Linnaseaduse § 108 p.p. 18 ja 28.

§ 1. Trahteriärisid, võõrastemaju ja möbleeritud tube võib avada Haapsalu linnas peale ruumide kõlblikuks tunnustamist ja vastava loa andmist linnavolikogu poolt.

§ 2. Käesoleva sundmääruse eeskirjad tubade sisseseadmise korra, puhtuse, tervishoidlike nõuete jne. suhtes on maksvad trahteriäride, võõrastemajade ja möbleeritud tubade kohta:

a) kui nad end sellistena avalikult kuulutavad (silt, avalik kuulutus), või

b) kui nad lähemaks ajaks kui kuuviisi, või suvitushooajal ka pikemaks ajaks, tube välja üürivad.

§ 3. Trahteriäride, võõrastemajade ja möbleeritud tubade (allpool lühendatult nimetatud „ettevõtteks“) avamisluba on isiklik ja nende üle-

andmisel uuele omanikule peab viimane linnavalitsuselt muretsema vasta-va loa.

§ 4. Ettevõtteid võib avada ainult tervishoidlikult korralikes majades, kusjuures väljaüüritavad toad ei tohi asetseda keldrikorral.

§ 5. Trahteriärisid võib avada ainult maja alumisel korral. Eran-deid selles võib teha linnavolikogu.

§ 6. Ettevõttel peab olema vähemalt kaks sissekäiku, kusjuures üks neist peab olema tänava poolel. Peasissekäigu kohal peab olema nähtaval kohal silt asutise nimetusega ja sissekäigu esine pimedal ajal valgustatud.

§ 7. Ettevõtte koridorid peavad olema küllaldaselt valgustatud ja mitte kitsamad kui 1,5 meetrit. Kappide ja muu mittevajalise mööbli ja kraami hoidmine koridorides on keelatud.

§ 8. Trahteriäri ruumid peavad olema vähemalt kahetoalised, üks neist einelaua ja külastajate, teised ainult külastajate jaoks, kokku vähemalt 50 m² põrandapinnaga. Toad peavad olema otseses sisemises ühenduses üksteisega; vähemalt 2,6 m kõrged, küllaldase loomuliku valgusega ja varustatud õhupuhasustuseadisega. Tubade soojus ei tohi langeda alla +15° C.

§ 9. Trahteriäri tubade seinad ja laed peavad olema värvitud liimi-või õlivärviga. Seinad võivad olla ka tapeeditud, kuid tapet peab olema puhas ja rebenemata. Kui seinad on tapeeditud või liimivärviga värvitud, peavad nad olema vähemalt 1,5 m kõrguseni puust, linoleumist või muust pestavast materjalist paneeliga. Uksed, aknaraamid ja ahjud, kui nende pind on poleerimata, peavad olema kaetud õlivärviga. Põrandad peavad olema terved ning pragudeta, kusjuures puupõrandad peavad olema vär-vitud õlivärviga või kaetud linoleumiga või kummiga.

§ 10. Trahteriäri ruumes asuvad laud peavad olema kaetud puhta valge linaga või valmistatud kivist, klaasist või muust poleeritud pinnaga materjalist. Trahteriruumes peab olema vajalikul arvul süljekaussse ja tuha-toose. Süljekaussides olgu vesi, mida tuleb uuendada vähemalt kord päevas.

§ 11. Elamiseks väljaüüritavad ettevõtte ruumid (numbritoad) pea-vad vastama järgmisile nõudeile:

a) ruumid vähemalt 2,5 m kõrged, kuivad, küllaldase valgustusega, korraliku küttesiseseadega ja varustatud õhupuhasustuseadisega. Ainult suvekuudeks väljaüüritavais tubades küttesisesead ei ole nõutav;

b) laed ja seinad korralikult värvitud õli- või liimivärviga, siledad, pragudeta. Seinad võivad olla ka tapeeditud, kuid tapet peab olema puhas ja rebenemata;

d) põrandad pragudeta ja kergesti puhastatavad, kaetud puuparke-tiga, linoleumiga või värvitud õlivärviga, põrandavaibad puhtad ja terved;

e) uksed ja aknaraamid värvitud õlivärviga või kaetud lakiga;

g) uksed varustatud korralikkude lukkudega, neist igaüks kahe võt-mega, millest üks võti peab olema alati asutise pidaja käes.

§ 12. Igas numbritoas peab olema vähemalt järgmine täiesti korras ja puhas sisustus: vedrumadratsiga või reformpõhjaga madratsiga voodi, ühes vajaliku voodipesuga, elektrivalgustus, laud, toolid, kapp või kummut, riidenagi, elektrikella kontakt teenija kutsumiseks, karahvin puhta veega ja klaasiga, emailitud või portselanist pesemisriist ühes puhta ja musta vee nõuga, puhas käterätt, ööpott ja veega süljekauss, millises vett uuen-datagu vähemalt kord päevas.

Voodipesu (madrats, padjad, tekk, linad, padjakatted); käterätid ja laudlinad peavad olema puhtad, kulumata ja kärisemata. Igale uuele tarvitajale antagu uus vahetus pesu. Laua- ja kummutisahtlid ning kapid olgu koristatud, seebialused puhtad, tolm pühitud, põrandad pestud, solk ja pühkmed välja viidud ning puhas joogi- ja pesuvesi alati valmis pandud.

§ 13. Ettevõttel peab olema tagavaraks iga numbritoa jaoks vähemalt üks vahetus pesu. Tagavarapesu hoitakse erikapis või kummutis.

§ 14. Väljauuritud tubade soojus peab olema vähemalt $+17^{\circ}\text{C}$.

§ 15. Igas numbritoas peab olema nähtaval kohal selgesti ja korralikult kirjutatud või trükitud hinnakiri tarvitajailt võetava tasu kohta.

§ 16. Üldisele tarvitamisele kuuluvad vannitoad peavad olema puhtad ja korras. Pesu pesemine ja kuivatamine nendes on keelatud. Vannid olgu emailitud metallist või fajansist ning hoolsasti puhastatud.

§ 17. Ettevõtete juures peab olema järgmisile nõudeile vastav köök:

a) kõrgus vähemalt 2,5 m ja põrandapinnaga vähemalt 20 m^2 , kusjuures iga köögis töötava isiku kohta olgu õhuruumi vähemalt 15 m^3 . Linnavalitsuse erilool võib köök ka vähem olla, kui ettevõtte oli avatud enne käesoleva sundmääruse jõusseastumist ja kui ehitustehnilistel põhjustel sünnitab köögi suurendamine raskusi;

b) köök peab olema ettevõtte ruumidest eraldatud koridori või läbikäidava toaga;

d) köögi seinad, põrand ja lagi peavad olema siledad ja pragudeta; seinad 1,5 m kõrguseni kaetud glasuurkividega või kaetud õlivärviga; põrand parkettkividest või valatud mõnest tihedast kõvast segust, lubatud on ka õlivärviga või linoleumiga kaetud laudpõrand; lagi kaetud heleda õlivärviga või lubjatud;

e) köök peab olema hästi valgustatud, varustatud õhupuhastamise-, aurukõrvaldamise- ja solgiveejuhtimise-seadistega ja jooksva veega käepesemisnõuga;

g) pliit peab olema glasuurkividest, metallist või õlivärviga kaetud pottkividest ja pragudeta;

h) köögi sisustus, nagu: toolid, pingid, kapid, riiulid jne. peavad olema värvitud heleda õlivärviga, töölauad võivad olla värvimata.

i) keedu-, söögi- ja muud köögis tarvitatavad nõud peavad olema korralikud ja valmistatud tervisele kahjutust materjalist;

k) söögijätiste ja solgi hoidmine köögis ja nõude pesemisruumis on keelatud;

l) kööki ei tohi tarvitada magamisruumiks, samuti ei tohi hoida seal mingit muud kraami peale köögis vajalisse sisseseade ning tarbeainete;

m) riiehoiuks peab olema eraldatud ruum või kapp.

§ 18. Ettevõtted, kui neis ei müüda sooje sööke, võivad olla köögita.

§ 19. Toiduainete hoiuruumid peavad olema varustatud õhupuhastus-seadisega ja vastama kõigile tervishoiunõudeile. Hoiuruumid ei tohi kokku puutuda väljakäigukohtadega. Toiduained peavad olema tarvitamiskõlblikud ja puhtad.

§ 20. Einelaua ruumis lauale asetatud toiduained olgu kaetud läbi paistva tolmukindla vitriiniga, avausega müüja poole.

§ 21. Laua- ja kööginõud, mille hoidmiseks peavad olema riiulid või kapid, olgu alati täiesti puhtad ja korras. Katkiste ja tunduvalt kriimustatud nõude tarvitamine on keelatud.

§ 22. Ettevõtte juures peavad olema korralikud väljakäigukohad, eraldi meestele ja naistele, meestele pissuaariga. Sissekäik väljakäigukohtadesse peab olema sisemistest soojadest ruumidest, kuid mitte läbi köögi või toiduainete hoiuruumi. Väljakäigukohtades peab olema kätepesemismõu puhta jooksva veega, seebiga ja puhta käterätiga ja tarvilisel määral puhast paberit. Väljakäigukohad ei tohi haiseda.

Väljakäigukoha põrand peab olema veekindlast materjalist, millesse ei imbu niiskust; seinad, lagi, aknad ja uksed peavad vastama § 11 nimetatud ruumide kohta maksvaile nõudeile. Sissekäik väljakäigukohta olgu varustatud vastava pealkirjaga.

§ 23. Kõik ettevõtte ruumid (toad, köök, väljakäigukohad, koridorid jne.) ja ruumide sisseseaded peavad olema alati puhtad ja korras.

§ 24. Ettevõtte pidajad, nende asemikud ja teenijad peavad olema teenistuses olles korralikult rietatud ja kained, külastajatega viisakalt käituma ja kõik abinõud puhtuse ja korra säilitamiseks tarvitusele võtma.

Kokad ja köögiteenijad peavad kandma töö juures puhtaid valgeid varukatega põllesid või mandleid ning valgeid peakatteid.

§ 25. Teenijate eluruumid ei või olla väljaüritavate ruumidega otse-ses ühenduses.

§ 26. Keelatud on ettevõtte teenistuses pidada nakkushaigust põdevaid isikuid. Enne teenistusse astumist ja hiljem vähemalt kord iga kahe kuu kohta peavad ettevõttes töötavad isikud end arsti poolt laskma järele vaadata, kusjuures järelevaatuse tulemused kantakse sellekohasesse raamatusse või vihku, millist linnaarstil on õigus igal ajal kontrollida.

§ 27. Linnavalitsusel on õigus igal ajal teostada ettevõtte ruumes ja numbritubades kontrolli. Linnaarstil ja politseiametnikel on õigus teravhoidlikult üle vaadata ettevõtte ruume, ettevõtte pidaja, tema asemiku ja teenijate eluruumi, kui need on ettevõttega ühes majas või hoovil.

§ 28. Ettevõtte hoonete ja ruumide remondid ning aedade, õuede, kõnniteede, väljakäigukohtade jne. korrastamised ja puhastamised peavad tehtud olema igal aastal hiljemalt 1. juuniks.

§ 29. Rottide, hiirte, prussakate, lutikate ja putukate vältimiseks on ettevõtte pidaja kohustatud tarvitusele võtma vajalikke abinõusid.

§ 30. Enne käesoleva sundmääruse maksamahakkamist töötavil ettevõttele, milliste ruumid ei vasta selle sundmääruse nõudeile, on lubatud linnavalitsuse eriloal edasi töötada, kuid mitte kauemini kui 1. jaanuarini 1938.

§ 31. Käesolev sundmäärus, selgelt loetaval kujul, peab ettevõttes nähtavale kohale üles pandama.

§ 32. Ettevõtte sisemise korra ja käesoleva sundmääruse täitmise eest on vastutav ettevõtte pidaja või tema asemik.

§ 33. Süüdlasi käesoleva sundmääruse rikkumises karistatakse seaduses ettenähtud korras.

§ 34. Käesolev sundmäärus astub jõusse 15. päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Haapsalus, 12. mail 1937.

Linnapea H. Alver.

Sekretär A. Vaigur.

Rakvere linnavolikogult 22. aprillil 1937 vastu võetud ja
Siseministrilt 13. mail 1937 kinnitatud

**372. Sundmääruse lihakaupluste, lihamüügi ja -veo kohta § 4
muutmise määrus.**

Alus: Rahvatervishoiu korraldamise seaduse § 13 p. 2 ja § 15.

I.

Rakvere linnavolikogult 20. oktoobril 1932 vastu võetud ja RT 87 —
1932 avaldatud Sundmäärus lihakaupluste, lihamüügi ja -veo kohta § 4
muudetakse ja pannakse kehtima järgmiselt:

§ 4. Lihakaupluste letid ja lauad peavad olema tehtud kivist või
puust ja kaetud klaasiga, poleeritud kividega, kahhelkividega või inglisis-
tinaga tinutatud plekiga.

II.

See muudatus omab seadusliku jõu kaks nädalat pärast avaldamist
Riigi Teatajas.

Linnapea H. Aviksoo.

Sekretär J. Kadaja.

Rakvere linnavolikogult 22. aprillil 1937 vastu võetud ja
Siseministrilt 13. mail 1937 kinnitatud

**373. Sundmääruse täiendamise määrus Rakvere linna turul
kauplemise kohta.**

Alus: Linnaseaduse § 108 p. 9.

I.

Rakvere linnavolikogult 27. septembril 1928 vastu võetud ja Riigi
Teatajas 93 —1928 avaldatud Sundmäärus Rakvere linna turul kauplemise
kohta täiendatakse järgmiste paragrahvidega:

§ 6¹. Turul, tänavatel ja platsidel on keelatud kaubelda puude ja
põõsaste okstega, välja arvatud hariliku kuuse (*picea excelsa*), kadaka, paju,
lepa, kase, sireli ja jasmiini oksad.

§ 7¹. Turul lahtiselt müüdavate valmistoiduainete ja marjade puu-
tumine kätega on keelatud.

§ 16¹. Koerte kaasavõtmine turule on keelatud.

II.

See määrus hakkab kehtima kaks nädalat pärast avaldamist Riigi
Teatajas.

Linnapea H. Aviksoo.

Sekretär J. Kadaja.

Võõpsu alevivolikogult 11. detsembril 1936 (pr. nr. 7 p. I) ja 1. märtsil 1937 (pr. nr. 11 p. II) vastu võetud ja Siseministrilt 8. aprillil 1937 kinnitatud

374. Sundmäärus kauplemise aja kohta Võõpsu alevis.

Antud Aleviseaduse § 62 põhjal.

§ 1. Kauplemine Võõpsu alevis on lubatud:

1) äripäevadel:

a) võõraste-, tee-, kohvi- ja söögimajades ning pagariärides, kus müüakse toiduaineid kohaltarvitamiseks, kella 6 kuni kella 21;

b) munade, vilja ning lina kokkuostupunktides kella 5 kuni kella 17;

d) teistes kauplustes kalarannas kauplemiseks lubatud ajal, s. o. 15. aprillist 15. juunini kella 6 kuni kella 18, kuna muul ajal kella 7 kuni kella 19;

2) nädalapühadel:

a) võõraste-, tee-, kohvi- ja söögimajades ning pagariärides, kus müüakse toiduaineid kohaltarvitamiseks samal ajal kui äripäevadel;

b) munade, vilja ning lina kokkuostupunktides ja teistes kauplustes kella 13 kuni kella 18.

§ 2. Kõigis ärides lõpetatakse kauplemine ja äritegevus vaikselt laupäeval, jõululaupäeval (24. detsembril), vana-aastal (31. detsembril), neli-püha laupäeval ja võidupüha laupäeval kell 17.

§ 3. Igasugune kauplemine ja äritegevus on keelatud järgmistel pühadel: uuel aastal (1. jaanuaril), kolmekuningapäeval (6. jaanuaril), iseseisvusepäeval (24. veebruaril), palvapäeval, suurel reedel, ülestõusmisepühadel kaks esimest päeva, kevadepühadel (1. mail), taevaminemispühadel (ristipäev), nelipühade kahel päeval, võidupühadel (23. juunil) ja jõulupühade kahel esimesel päeval. Teistel riiklikel pühadel on kauplemine lubatud nagu nädalapühadelgi.

§ 4. Avalikkude pidude puhul võivad einelauad avatud olla peo lõpuni, kuid mitte üle kella 3, kusjuures einelaua avamise ja sulgemise ajavahemik ei tohi ületada 15 tundi.

§ 5. Käesolev sundmäärus on kohaldatav ka alevi laatadel kauplemiseks ainult äripäeviti ja äripäevadeks ettenähtud kellaaegadel, kuid ei ole maksev kalaturul. Viimase kohta on erimäärus avaldatud Riigi Teatajas 12 — 1935 art. 123.

§ 6. Kõik äriasutised, arvatud välja pidude einelauad, on kohustatud käesoleva sundmääruse äriruumis nähtavale kohale välja panema.

§ 7. Selle sundmääruse mittetäitjad võetakse vastutusele KrS § 122 põhjal.

§ 8. Selle sundmääruse maksmahakkamisega kaotab maksvuse Võõpsu alevivolikogult 30. juulil 1921 vastu võetud ja Riigi Teatajas 77 — 1921 avaldatud kohuslike määruste III osa kauplemise aja kohta Võõpsu alevis.

§ 9. Käesolev sundmäärus hakkab maksuma viieteistkümnendal päeval pärast Riigi Teatajas avaldamist.

Alevivanema abi (allkiri).

Sekretär (allkiri).